

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej w składzie:

Przewodniczący: Sędzia (del.) **Krzysztof Kurosz**

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

z udziałem **3. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

R.R.

J. R.

A. W.

T.P.

o zabezpieczenie środka dowodowego

postanawia:

oddalić wniosek

Sędzia

Krzysztof Kurosz

Sygn. akt **XXII GWo 87/20**

UZASADNIENIE

1. W dniu 17 listopada 2020 roku A. Sp. Z o.o. w Warszawie (dalej uprawniony) złożyła wniosek o zabezpieczenie środka dowodowego przed wszczęciem postępowania, którego wykonania domagała się od: 3. Sp. Z o.o. w Warszawie, R. R., J.R., A.W. i T.P..

2. Wniosek dotyczył środka dowodowego w postaci pism w formie papierowej oraz wiadomości elektronicznych wysłanych przez obowiązanych ze wskazanych we wniosku adresów e-mail, jak również wpisów zamieszczanych na portalach internetowych (w tym w szczególności: [www. \(...\) .com](http://www. (...) .com); [www. \(...\) .com](http://www. (...) .com)) lub za pomocą komunikatorów elektronicznych – w okresie od 13 marca 2020 roku do dnia poprzedzającego złożenie wniosku – zawierających informacje o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie XXV Wydział Cywilny z dnia 13 marca 2020 r. w przedmiocie zabezpieczenia, sygn.. akt XXV Co 45/20.

3. We wniosku wskazano również, że uprawniony wnosi o wyznaczenie terminu dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego na wniesienie przeciwko obowiązanej – 3. SP. Z o.o. w Warszawie pozwu w sprawie o czyn nieuczciwej konkurencji – pod rygorem upadku zabezpieczenia w stosunku do uprawnionej.

4. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że uprawniona – to jest spółka A. Sp. Z o.o. w Warszawie została powołana przez Instytut Badań (...) oraz Ł. Ż. (k. 7). Do uprawnionej w kwietniu 2020 r. zaczęły docierać informacje o tym, że wszyscy obowiązani (będący członkami organów obowiązanej – 3. Sp. Z o.o. w Warszawie) wysyłają do zagranicznych partnerów naukowych i kontrahentów A. informacje jakoby:

- w dniu 13 marca 2020 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zabezpieczenia na rzecz A. Sp. z o.o. sp.k. w celu zabezpieczenia roszczeń wobec spółki A. sp. z o.o.

- A. sp. z o.o. miała prawo złożyć odwołanie od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie XXV Co 45/20

- 3. lub A. sp.z o.o. sp. k. podjęli szereg kroków prawnych przeciwko spółce A. sp. z.o.o. w celu ochrony interesów 3.

- w kwietniu 2020 r. złożono wobec spółki A. sp. z o.o. pozew, którego przedmiotem były roszczenia opisane w piśmie 3 ..

/wniosek k. 3 – 19/

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

5. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania w części dotyczącej roszczeń niepieniężnych zasługiwał na uwzględnienie postanowieniem częściowym.

6. Zgodnie z art. 479⁹⁸ § 1 k.p.c. Sąd udzieli zabezpieczenia środka dowodowego na wniosek uprawnionego, który uprawdopodobnił roszczenie, jak również interes prawny w zabezpieczeniu. Przepis art. 479⁹⁸ § 2 k.p.c. wskazuje, że interes prawny w zabezpieczeniu środka dowodowego istnieje, gdy brak żądanego zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudnia przytoczenie lub udowodnienie istotnych faktów.

7. Zgodnie z art. 479⁹⁷ § 1 k.p.c. Sąd może udzielić zabezpieczenia środka dowodowego przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Zgodnie zaś z art. 479¹⁰¹ § 2 k.p.c. w postanowieniu o zabezpieczeniu środka dowodowego określa się zakres wglądu uprawnionego do zabezpieczonego środka dowodowego oraz szczegółowe zasady korzystania i zapoznawania się z nim.

8. Istota instytucji zabezpieczenia środka dowodowego wynika z art. 479¹⁰¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią przepisu Sąd może orzec taki sposób zabezpieczenia środka dowodowego, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni. Sposobami zabezpieczenia są w szczególności odebranie towarów, materiałów, narzędzi użytych do produkcji lub dystrybucji, dokumentów, jak również sporządzenie szczegółowego opisu tych przedmiotów połączone, w razie konieczności z pobraniem próbek.

Przytoczony przepis umożliwia zatem wyjęcie spod władztwa potencjalnego naruszydiciela lub osoby trzeciej określonego nośnika informacji.

9. Wspomniane przepisy stanowią implementację do prawa polskiego art. 7 dyrektywy 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, normującego unijny środek zabezpieczenia dowodów. Jak zauważa M. Rejdak, „fakt unijnego charakteru instytucji zabezpieczenia środka dowodowego implikuje konieczność interpretowania polskich regulacji zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w prawie unijnym” M. Rejdak, Odrębne postępowanie w sprawie własności intelektualnej, Lex/el).

Zgodnie zaś z art. 1 dyrektywy 2004/48/WE dotyczy ona środków, procedur i środków naprawczych, niezbędnych do realizacji praw własności intelektualnej. Do celów niniejszej dyrektywy, określenie "prawa własności intelektualnej" obejmuje prawa własności przemysłowej.

10. Biorąc pod uwagę zagadnienia omówione w punkcie 9 należy wskazać, że zabezpieczenie środka dowodowego przyjęte w prawie polskim wykracza zdecydowanie poza zakres dyrektywy, z której się wywodzi. Zgodnie z art. 7 w związku z art. 1 dyrektywy 2004/48/WE zabezpieczenie środka dowodowego powinno dotyczyć jedynie praw własności przemysłowej (przy czym w związku z art. 80 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych i jego poprzednich wersjach, nie budziło nigdy wątpliwości stosowanie zabezpieczenia środka dowodowego do spraw z zakresu prawa autorskiego i praw pokrewnych).

Przepisy art. 479⁹⁶ - 479¹⁰⁵ k.p.c. dotyczą jednak wszystkich spraw z zakresu własności intelektualnej, w tym również takich, które zostały zaliczone do nich przepisami proceduralnymi – to jest wyznaczającymi zakres postępowania odrębnego. W kontekście niniejszej sprawy chodzi zwłaszcza o kwestię spraw z zakresu zwalczania nieuczciwej konkurencji (art. 479⁸⁹ § 2 pkt 1 k.p.c.). Biorąc pod uwagę fakt, że ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej u.z.n.k.) nie zawierała przepisów o zabezpieczeniu dowodów / środka dowodowego – należy w ocenie Sądu podchodzić w sposób zawężający do wykładni poszczególnych przesłanek zabezpieczenia środka dowodowego w sprawach opartych jedynie na podstawie roszczeń związanych z nieuczciwą konkurencją. Uprawniony wskazuje, że zabezpieczenie środka dowodowego związane jest z przyszłym roszczeniem opartym o art. 14 ust. 1 u.z.n.k. to jest czynem polegającym na rozpowszechnianiu nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że uprawniony uprawdopodobnił roszczenie. Zobowiązani rozpowszechniali bowiem informacje o postanowieniu w innej sprawie w zupełnie innym kontekście niż ono zapadło. XXV Co 45/20 chodziło jedynie o kwestię zakazu konkurencji (która to zresztą kwestia została w sposób jednoznaczny przesądzona na korzyść Ł.Ż. w postanowieniu wydanym na skutek zażalenia – XXV Cz 132/20 – k. 110 – 114). W informacji zaś rozsyłanej do różnych podmiotów wiązano ją z kontekstem kopiowania i naruszenia praw własności przemysłowej (pismo k. 78).

Zgromadzony i dość obszerny jak również w pełni uprawdopodobniający roszczenie uprawnionego materiał dowodowy wskazuje jednak, że zabezpieczenie środka dowodowego nie jest konieczne skoro uprawniony dysponuje już nośnikami informacji (środkami dowodowymi), które służą do wykazania swoich roszczeń.

Wniosek należało zatem oddalić z uwagi na fakt niewykazania przez uprawnionego, że brak zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudnia przytoczenie lub udowodnienie określonych faktów.

Sędzia

Krzysztof Kurosz